

Udkast til Københavns Kommunes handicap- politik 2018-2022

Høringsudgave

Indholdsfortegnelse

Introduktion	3
Forord	3
Visionen for fremtidens handicappolitik	4
Rammen for handicappolitikken	5
Udvikling på handicapområdet	6
Med fokus på ressourcer og omsorg	6
Realisering af politikken	6
Det gode liv	8
Mestring af eget liv – på vej til at blive mere selvhjulpne og selvstændige	8
Velfærdsteknologi giver bedre muligheder for selvstændighed	8
Fokus på familien	8
Betydningsfulde overgange i livet	9
Sundhed og lige muligheder i de kommunale sundhedstilbud	9
Deltagelse	11
Deltagelse i egen sag og udvikling af handicapområdet	11
Aktiv deltagelse	11
Tilgængelighed	12
Skole, uddannelse og beskæftigelse	14
Skole og uddannelse – et godt børne- og ungdomsliv	14
Beskæftigelse	15
Netværk – små og store fællesskaber	17
Det nære netværk	17
Alliancer med civilsamfundet	17
Nye boligformer som en del af løsningen	18

Introduktion

Forord

København skal være en by, hvor alle har mulighed for at deltage i samfundslivet og leve det liv, de ønsker. Visionen for Københavns Kommunes handicappolitik er derfor, at **borgere med handicap har mulighed for at leve et selvstændigt liv med høj livskvalitet**. Det gælder for alle borgere med fysiske og psykiske handicap og borgere, der i en afgrænset periode har et handicap. For at nå dette mål er vi nødt til at løfte i flok, og handicappolitikken er derfor en politik for hele København.

Ligesom resten af landets kommuner befinder Københavns Kommune sig i en udvikling, hvor flere og flere borgere har brug for hjælp og støtte i forbindelse med kortvarige eller langvarige funktionsnedsættelser. Flere fødes med eller udvikler et handicap, vi lever alle længere og i sundhedssektoren bliver flere diagnosticeret med fx autisme. For at lykkes med en visionær politik, er vi derfor nødt til at gentænke, nytænke og lade os inspirere.

Vi skal blive bedre til at indtænke den mangfoldighed og ressource, som borgere med handicap udgør for, at alle kan drage nytte heraf. Kommunen kan bidrage med den relevante støtte og kompensation, men vi er også helt afhængige af, at borgere med handicap, pårørende, civilsamfundet, virksomheder og københavnere tager del i arbejdet.

Der findes ingen facitliste for, hvordan vi når de mål, vi sætter os. Handicappolitikken er en proces, hvor vi bygger videre på det, der fungerer godt og reflekterer over de steder, hvor vi kan forbedre os. Med den nye handicappolitik tager vi endnu et vigtigt skridt i den rigtige retning.

Mange københavnere har bidraget med gode og konstruktive forslag til politikken bl.a. gennem workshops – blandt deltagerne var både borgere med handicap, pårørende, interesseorganisationer og medarbejdere fra alle kommunens syv forvaltninger.

Det kræver engagement og gå på mod at føre politikken ud i virkeligheden, og vi vil gerne invitere alle københavnere til at være en del af arbejdet.

God læselyst!

Jesper Christensen (Socialborgmester) og Janne Sander (Formand for Handicaprådet)

Visionen for fremtidens handicappolitik

Visionen i Københavns Kommunes handicappolitik 2018-2022 er, at københavnere med handicap har mulighed for at leve et selvstændigt liv med høj livskvalitet. Den opgave er vi sammen om, pårørende, politikere, civilsamfundet, kommunens medarbejdere, virksomheder og ikke mindst borgerne selv.

For at lykkes med visionen kræver det, at vi som kommune arbejder helhedsorienteret. Det er vigtigt, at de rigtige medarbejdere, tilbud, civilsamsfundsaktører osv. bringes i spil med afsæt i borgernes behov og ønsker og ikke ud fra en organisatorisk systemtænkning. Det betyder konkret, at handicappolitikken skal kendes af kommunens politikere og medarbejdere, for det er dem, der skal sikre at politikken vision og målsætninger bliver til handling.

Handicapområdet udvikler sig hele tiden, og nye udfordringer kræver nye løsninger. Vi skal derfor altid have et kritisk fokus på, om vores indsats kan blive bedre, og om vi når vores ambitioner.

Handicappolitikken henvender sig til en mangfoldig gruppe af københavnere; til borgere, der med et bevægelseshandicap har behov for, at byen er tilgængelig, til borgere, der har brug for ekstra støtte for at kunne uddanne sig, og efterfølgende få en plads på arbejdsmarkedet, til borgere, der bor på kommunens tilbud med brug for omsorg og omfattende hjælp, til forældre og andre pårørende, der yder en kæmpe indsats for i samarbejde med kommunen at sikre gode og trygge rammer for deres børn og unge, til dem der på grund af en ulykke pludselig skal have omfattende hjælp for at klare det, de tidligere mestrede selv. Målgruppen for handicappolitikken er også alle de medarbejdere i kommunen, der på forskellig vis indgår og støtter op om borgere med handicap. Det kan være tilgængelighedskoordinatoren, der sørger for at byen er fremkommelig, sagsbehandleren, der støtter en borger med handicap i at komme ind på arbejdsmarkedet, støttepædagogen, der hjælper et barn med handicap, så det kan blive i sin folkeskoleklasse, embedsmanden, der er bindeled mellem borgere og politikere, eller social- og sundhedshjælperen, der hjælper en borger med handicap med at opretholde en værdig hverdag.

Politikken har fokus på fire temaer, der bidrager til, at borgere med handicap har høj livskvalitet og de samme muligheder som andre københavnere: Det gode liv, Deltagelse, Skole, uddannelse og beskæftigelse samt Netværk:

Det gode liv handler om friheden til selv at vælge, hvad man synes, der gør livet godt at leve, og det gode liv er derfor forskelligt fra person til person. Det kan være oplevelsen af at have trygge rammer, en meningsfuld hverdag eller måske at leve et aktivt liv. Sundhed er én blandt flere veje til at få et godt, langt og indholdsrigt liv, og hvis man har et handicap kræver det ofte lidt ekstra støtte til at leve et sundt liv.

Deltagelse rummer fx deltagelse i egen sag i kommunen, deltagelse i lokalsamfundet, i foreninger eller på arbejdsmarkedet. Følelsen af at kunne bidrage til og påvirke de fællesskaber, man ønsker at være en del af, giver motivation og livskvalitet. Tilgængelighed er en forudsætning for deltagelse. Det handler ikke blot om fysisk og psykisk tilgængelighed, også digital tilgængelighed er nødvendig for at borgere med handicap kan deltage i samfundet på lige fod med andre.

Skole, uddannelse og beskæftigelse giver dannelse, noget at stå op til, socialt samvær og meget mere. Hvad enten det er én eller otte timers arbejde, specialundervisning, fuldtidsstudie eller aftenkurser, så giver skole, uddannelse og beskæftigelse en følelse af fællesskab, glæde ved at lære og ved at bidrage med noget. Med den rigtige støtte, et mere rummeligt arbejdsmarked og fleksibilitet i skole- og uddannelsessystemet, vil mange kunne gennemføre et skole- og uddannelsesforløb eller varetage et job, med og uden særlige vilkår.

Netværk er vigtigt for alle mennesker og kan være særlig vigtigt i en hverdag, hvor man har brug for lidt ekstra hjælp. Et netværk med sociale relationer giver tryghed, omsorg, støtte og inspiration. Det betyder også noget for ens netværk, hvor og hvordan man bor. Ens bolig sætter rammen om det øvrige liv, og vi har alle forskellige ønsker og behov til, hvordan vi vil bo.

Rammen for handicappolitikken

Politikken er blevet til på baggrund af drøftelser med og input fra københavnere med handicap, organisationer, politikere, kommunens medarbejdere og ikke mindst pårørende til borgere med handicap. Drøftelserne har taget udgangspunkt i det, der i dag fungerer godt, områder, hvor vi med fordel kan forbedre os, og endelig er der blevet diskuteret drømme og visioner for fremtidens handicapområde i Københavns Kommune.

Rammen for handicappolitikken 2018-2022 bygger på tre principper:

For det første har Københavns Kommune en vision om, at alle københavnere skal have mulighed for at leve et selvstændigt liv med høj livskvalitet. Vejen dertil forudsætter en habiliterende og rehabiliterende tilgang, hvor vi tror på, at alle kan støttes til at leve et liv på egne præmisser.

Rehabilitering og habilitering beskriver den proces, der foregår når en borger med hhv. erhvervet eller medfødt funktionsnedsættelse opnår og opretholder bedst mulig funktions- og mestringsevne, selvstændighed og deltagelse i samfundet.

Når københavnere lever med et handicap, skal dette altså ikke opfattes som definerende for deres person. Et handicap kommer først til udtryk i mødet med barrierer i omgivelserne, og disse barrierer kan mindskes og nogle gange helt overkommes. På den måde sættes en borgers funktionsnedsættelse i baggrunden, og de andre sider af ens person kan stå forrest – ven, søster, kollega, musiker, bilist mv.

For det andet hviler handicappolitikken på det til enhver tid gældende lovgrundlag, ligesom FN's Handicapkonvention giver en ramme og retning. Den retslige regulering på handicapområdet har til hensigt at fremme det enkelte menneskes mulighed for at klare sig selv eller lette den daglige tilværelse og forbedre livskvaliteten. Det bidrager bl.a. ligestillingsprincippet og kompensationsprincippet til. Sidstnævnte har til formål at sikre, at en person med nedsat funktionsevne kompenseres for følgerne af den nedsatte funktionsevne.

For det tredje funderes handicappolitikken på viden om, hvad der virker. Handicappolitikken bygger derfor videre på det gode arbejde, der allerede er i gang på handicapområdet. I 2005 vedtog Kø-

benhavns Kommune den første handicappolitik, og seks år senere kom den anden. Begge har været med til at løfte kommunens arbejde på handicapområdet, og vi er nået et godt stykke vej.

Men vi skal blive endnu bedre til at udbrede de gode eksempler og prøve nye metoder af for at sikre, at flest mulige kan leve et liv med høj livskvalitet.

Udvikling på handicapområdet

Københavns befolkning vokser og bliver ældre, dette gælder også for borgere med handicap. Kommunen oplever i lighed med andre kommuner et øget behov på handicapområdet, hvilket afspejler en stigning i antallet af borgere, som har brug for støtte, fordi de har et handicap.

Den forventede stigning i andelen af københavnere med handicap skyldes især tre tendenser. For det første lever flere borgere i længere tid med deres handicap og får dermed et større behov for pleje og omsorg i takt med, at de bliver ældre. For det andet er der en tendens til, at flere for tidligt fødte overlever og enten fødes med eller udvikler et handicap. For det tredje bliver der i sundhedssektoren diagnosticeret flere med handicap, især autisme og lignende diagnoser. Der er i hovedtræk tale om en positiv udvikling og en socialpolitisk succes, men alle tre tendenser stiller samtidig flere og større krav til os som kommune. Udviklingen kræver, at vi både tænker i effektiviseringer, men også i nye løsninger og samarbejdskonstellationer. Vi skal se det som en mulighed for at tænke nyt og til at udvikle indsatserne i den retning, vi gerne vil.

Med fokus på ressourcer og omsorg

Målgruppen af københavnere med handicap er stor og mangfoldig. De fleste borgere med handicap har en høj funktionsevne, bor i egen bolig og kan gennemføre en uddannelse eller et arbejde på normale eller særlige vilkår. Andre har et større behov for støtte i det daglige, hvorfor de måske bor på botilbud med støtte i forskelligt omfang døgnet rundt.

Handicappolitikken favner hele denne mangfoldighed og visionen er at skabe de bedste vilkår både for dem, der har mulighed for en høj grad af selvstændighed og selvbestemmelse, og dem, der er afhængig af livslang og omfattende daglig støtte. Alle københavnere har evner og ressourcer, som så vidt muligt skal aktiveres og bruges. Vi skal se værdier og ressourcer i hinanden frem for begrænsninger. For nogle vil der trods udvikling stadig være behov for omfattende hjælp. For dem er det afgørende, at vi sikrer en værdig tilværelse med omsorg og støtte.

Realisering af politikken

Handicappolitikken sætter den fælles retning for handicapområdet i hele Københavns Kommune og er et udtryk for et forpligtende samarbejde mellem alle kommunens forvaltninger. For at politikken ord kan blive omsat til praksis og for, at vi kan indfri ambitionerne er det vigtigt, at handicappolitikken er både kendt og brugt i kommunen. Den skal indbyde til dialog og sætte fokus på handicapaspektet i så mange relevante sammenhænge som muligt.

Samtidig er det centralt, at handicappolitikken bliver en integreret del af kommunens øvrige arbejde og service til borgerne. Derfor er det alle forvaltningers opgave hver især at sørge for, at politikken ambitioner indarbejdes i eksisterende og fremtidige initiativer, der hvor det er relevant.

Socialforvaltningen vil lave en midtvejsstatus for at samle op på de enkelte forvaltningers arbejde med at indfri handicappolitikens målsætninger og erfaringer med at arbejde på tværs for at sikre den helhedsorienterede indsats. På baggrund heraf vil Socialforvaltningen invitere til et statusmøde, hvor politikere, interesseorganisationer, forvaltningsrepræsentanter og borgere har mulighed for at drøfte, hvordan arbejdet med at realisere politikken går. Hvor langt er vi nået? Hvordan arbejder vi videre? Og er der anledning til at revidere noget i politikken? Derudover vil Handicaprådet i forbindelse med de årlige møder med de politiske udvalg, få en status på og mulighed for at drøfte implementeringen af politikken og de konkrete initiativer.

Når tiden kommer til at formulere handicappolitikken for perioden efter 2022, skal den bygge videre på erfaringer og resultater fra nærværende politik.

Det gode liv

Alle københavnere har forskellig opfattelse af, hvad det vil sige at have et godt liv. Det at leve med et handicap betyder imidlertid for mange, at de er afhængige af støtte og hjælp for at leve det, der for dem udgør det gode liv. Hverdagen kan byde på mange udfordringer, der skal overkommes. For kørestolsbrugere kan dårlig fysisk tilgængelighed være en begrænsning for at deltage i de ting, man ønsker. For forældre til børn med handicap kan det at få hverdagen til at hænge sammen være opslidende. Og for mange opleves samarbejdet med kommunen som tidskrævende.

Derfor skal vi i den støtte og hjælp, vi yder, sigte mod, at den enkelte bliver så selvhjulpne som mulig, så livet så vidt muligt kan leves på egne præmisser.

Mestring af eget liv – på vej til at blive mere selvhjulpne og selvstændig

Mestring handler om at være i stand til at håndtere hverdagens opgaver og udfordringer. Ved at styrke den enkeltes mestringsevner kan vi øge borgernes selvstændighed og styrke den enkeltes mulighed for at leve det liv, de ønsker at leve. Hvis det skal lykkes, kræver det naturligvis, at kommunen bakker op om den enkeltes behov for støtte. Især velfærdsteknologi kan være med til at gøre borgere mere selvhjulpne. Det er vigtigt, at vi i kommunen har blik for, at det at være selvstændig og selvhjulpne både gælder i praktiske gøremål og social interaktion.

Vores indsatser for habilitering og rehabilitering skal føre til mestring og selvstændighed, men de må ikke føre til tab af fællesskab eller følelsen af ensomhed.

Velfærdsteknologi giver bedre muligheder for selvstændighed

Velfærdsteknologi er teknologier, som genskaber eller udvider livsbetingelserne for de borgere, der har brug for støtte i hverdagen. På den måde gives borgeren større mulighed for selv at vælge hvornår og hvordan, de vil have hjælp. Velfærdsteknologi skal give mening for borgerne, og vi skal derfor tage afsæt i deres udfordringer i hverdagen, når vi udvikler og implementerer velfærdsteknologi. Kommunen afprøver allerede en række velfærdsteknologiske løsninger i botilbud og i borgernes egne hjem. Det kan være loftslifte eller vaske- og tørretoiletter, som kan bidrage til, at borgerne bliver mere selvhjulpne og samtidig giver et bedre arbejdsmiljø for personalet.

Velfærdsteknologi i hverdagen

Jacob, som er 15 år og bor på et botilbud for unge med autisme, har brug for hjælp til at strukturere sin hverdag. Med app'en PlaNet får han hjælp til at planlægge og selv klare hverdagens mange gøremål. Hjælpen giver mere overskud til andre aktiviteter – fx sociale tilbud eller beskæftigelsesforløb.

Fokus på familien

Som borger med handicap eller pårørende kan man komme til at møde mange dele af kommunen mange gange. Alle skal opleve, at samarbejdet med kommunen fungerer, at de bliver mødt med tillid og, at der bliver lyttet til dem. Borgere, pårørende og medarbejdere skal samarbejde om at sætte ord på hverdagens udfordringer og komme med bud på løsninger.

Der kan være mange kontaktpersoner at holde styr på, hvilket kan føles uoverskueligt og være krævende både for den enkelte men også for pårørende. En del af det gode liv handler derfor også om følelsen af, at der bliver taget hånd om én, hvad enten man er borger med handicap eller pårørende. Det kræver, at kommunen tænker helhedsorienteret og bliver bedre til at samarbejde på tværs, så de forskellige indsatsler ikke modarbejder hinanden men bedst muligt støtter op om at habilitere og rehabiliterer borgeren. Det kan eksempelvis være vigtigt at håndtere helbredsmæssige udfordringer samtidig med en virksomhedsrettet indsats eller samtænke social- og sundhedsfaglige indsatsler.

Hjælp til hele familien

I kommunen er man i gang med omstillingen 'Tættere på familien', som er en særlig støtte til familier, der i en periode har brug for ekstra hjælp. Som et led heri tager medarbejdere hjem til familier med børn med handicap og hjælper forældrene med at få familielivet til at hænge sammen. Støtten afhænger helt af familiens behov og kan være alt fra hjælp til at vække børn og få smurt madpakker til at få bedre kvalitet i samværet med barnet.

Betydningsfulde overgange i livet

Livet er fyldt med forandringer og overgange fra noget velkendt til noget nyt. Det kan både være betydningsfulde overgange fra barn til voksen, overgangen fra ét dagtilbud til et andet eller borgere, der skal håndtere et pludseligt indtruffet handicap. Disse overgange kan for nogen være forbundet med stor utryghed. Fx er ungdomsårene en tid, hvor der stilles nye krav bl.a. til de unges sociale kompetencer og i forhold til at træffe valg for fremtiden. Vi skal blive bedre til at gøre de forskellige overgange i livet så trygge som muligt.

Arbejdet med at sikre gode overgange gælder hele livet igennem. Der skal være tidlig og forebyggende støtte til familier med et barn med handicap, der også fokuserer på hele familiens trivsel. Ligeledes skal ældre borgere med handicap have mulighed for at leve det liv, de selv ønsker og gøre de ting, der betyder noget for dem – og hvor der tages højde for deres funktionsnedsættelse.

Sundhed og lige muligheder i de kommunale sundhedstilbud

Sundhed og trivsel er væsentlige forudsætninger for at kunne leve et godt liv. Et godt helbred giver overskud og energi, øget livskvalitet og bedre muligheder for at forme det liv, man ønsker. Vi har hver især et ansvar for vores sundhed, men vi har ikke alle lige muligheder for at leve et godt og langt liv fri for sygdom.

Borgere med handicap har generelt dårligere helbred og lever mere usundt end resten af befolkningen. Gennem forebyggende initiativer og sundhedsfremme kan vi løfte sundheden for de mennesker, der har brug for særlig støtte til at leve et godt og sundt liv. Også her kan velfærdsteknologi bidrage med løsninger.

Idræt for alle

Kommunen bruger træningssystemet "Fit Light", der består af små lysende sensorlamper, som man kan bygge aktivitetslege op omkring. Sværhedsgraden kan tilrettes til den enkelte brugers fysiske og kognitive niveau, og kan dermed hjælpe borgere, som har svært ved at deltage i almindelige idrætstilbud.

Alle københavnere med handicap skal have mulighed for at leve, hvad der for dem er et godt liv.

Derfor skal:

- Vi sikre, at borgere med handicap har de nødvendige forudsætninger og den bedst mulige støtte for at leve et selvstændigt liv med mulighed for personlig udfoldelse.
- Vi udvikle og afprøve nye habiliterings- og rehabiliteringstilbud, samtidig med, at vi sikrer, at større selvhjulpenhed ikke fører til ensomhed.
- Vi blive ved med at udforske og afprøve velfærdsteknologiens potentiale i forhold til at understøtte borgerens mestring af eget liv.
- Vi sammentænke indsatser på tværs af forvaltninger, så flere borgere oplever tilfredshed med samarbejdet og kommunikationen med kommunen.
- Betydningsfulde overgange forberedes i god tid, og borgerne skal inddrages tidligt i processen.
- Et sundt liv være tilgængeligt for alle, og alle skal have lige muligheder i de kommunale sundhedstilbud med udgangspunkt i den enkelte borgers behov.

Deltagelse

Hverdagen byder på mange muligheder for deltagelse, hvor vores interesser, nysgerrighed eller evner bliver bragt i spil. Det kan være kulturelle arrangementer, fester på fritidstilbud eller bosteder eller på besøg til en bydel, man ikke har været i før. Deltagelse er også at have indflydelse – det være sig på indholdet og planlægningen af sin egen hverdag såvel som politisk indflydelse på samfundet omkring os.

Deltagelse i egen sag og udvikling af handicapområdet

Hvis vi skal lykkes med habilitering og rehabilitering, er vi nødt til at tage udgangspunkt i borgernes egne ressourcer og drømme. Det er ikke sikkert, at man som borger altid kan gennemskue, hvilken hjælp, der er den rigtige. Ansvar for at vejlede herom og for at træffe afgørelser ligger derfor hos kommunen. Men borgeren er den, der kender sig selv bedst, og er den, som skal understøttes i at mestre eget liv. Kommunen skal altid arbejde for, at borgeren bedst muligt kan deltage i egen sag.

Samtidig er det vigtigt, at organisationer og råd, som på den ene eller anden måde repræsenterer borgere med handicap, inddrages i de beslutninger, der har betydning for dem, de repræsenterer. På den måde kan vi bedre skabe bæredygtige løsninger samtidig med, at borgere, som har svært ved at tilkendegive deres holdning, kommer til orde. Københavns Kommune samarbejder allerede med Handicaprådet, centerråd, forældreråd m.fl. om udviklingen af handicapområdet, men vi vil også gerne invitere flere og nye aktører med til at deltage, så vi får flere perspektiver og tilgange i spil.

Inddragelse og forståelse er vigtige forudsætninger for demokratisk deltagelse, og alle byens borgere skal have de samme muligheder for at påvirke samfundet. For børn og unge med handicap kan det for eksempel være muligheden for deltagelse i elev- og brugerråd på almindelige og specialskoler samt i fritidstilbud.

En stemme til alle

Ved hjælp af kommunikationssystemet ”Vis mig din stemme” kan borgere uden sprog kommunikere ved hjælp af tavler med symboler. Systemet bruges til beboermøder, brugermøder og til inddragelse i pædagogiske planer på en række af kommunens tilbud. Systemet er med til at styrke inddragelsen af borgere med handicap i egen sag og i egen hverdag. ”Vis mig din stemme” har været en stor succes for brugertilfredshedsundersøgelser i kommunen, da borgere, der ikke kan svare på konventionel vis, nu har fået mulighed for at besvare undersøgelsen.

Aktiv deltagelse

Vi har alle sammen brug for at udfolde os, føle os inspireret og få nye oplevelser. Når vi mødes og laver ting med andre, giver det en følelse af fællesskab – hvad enten det drejer sig om større arrangementer og sportslige udfoldelser eller en tur i biografen med en god ven.

Det er vigtigt, at vi bliver ved med at udvikle aktivitetsmulighederne både uden for og på vores bosteder – alt fra sansestimuli til ture ud af huset. Kommunen skal fortsat give plads til, at mange forskellige aktører kan være med til at skabe flere og nye muligheder for deltagelse.

Men det er ikke altid nok, at tilbuddene er der. Mange borgere med handicap har brug for hjælp til at deltage – ofte fra en ledsager. Det kan opleves som meget begrænsende ikke at kunne tage til den, koncert, man gerne vil, eller se premierefilmen i biografen, fordi man er afhængig af en hjælp, man ikke kan få.

Foreningsliv

Ved at give et større tilskud til foreninger med medlemmer med handicap og til aftenskolers undervisning af personer med handicap, er Københavns Kommune med til at styrke mulighederne for mangfoldig deltagelse i foreningslivet.

Tilgængelighed

Tilgængelighed er et altafgørende nøgleord. Hvis alle skal kunne deltage i de aktiviteter, de ønsker, kræver det først og fremmest, at det praktisk er muligt. Kommunen forbedrer kontinuerligt tilgængeligheden ved fx at bygge ramper af asfalt op ad kantstenen, så der bliver nemmere adgang mellem fortov og kørebane, og ved at gøre flere af byens offentlige toiletter handicapvenlige. Vi skal fortsat have fokus på tilgængelighed, og med baggrund i den kortlægning kommunen har lavet over fysiske barrierer i København, er der allerede mange forslag til nye indsatser på bordet.

Tilgængelighed handler imidlertid om mere end fysisk adgang. Det handler også om, at man som borger får den nødvendige støtte til at kunne deltage i aktiviteter, og at der findes let tilgængelig og nødvendig information, fx på nettet eller via tolkning ved større arrangementer.

En by med tilgængelighed

Kommunen har udannet fire tilgængelighedsrevisorer, der har til opgave kontinuerligt at sikre god tilgængelighed i både eksisterende og nye bygninger for alle og især borgere med handicap. De bidrager også til at forbedre tilgængeligheden i samtlige kommunale anlægsprojekter.

København skal være en by, hvor alle har mulighed for at tage del i samfundet.

Derfor skal:

- Borgere med handicap have indflydelse i egen sag og inddrages i beslutninger om, hvordan den hjælp, de har brug for, bedst tilrettelægges.
- Borgere med handicap, deres pårørende og andre interessenter i højere grad inddrages i udviklingen af handicapområdet.
- Borgere med handicap via fysisk, psykisk og digital tilgængelighed have de samme muligheder for at påvirke samfundet.

- Vi blive ved med at udvikle nye muligheder for aktiviteter på kommunens tilbud, og se på mulighederne for en alternativ udnyttelse af ledsagerordningen.
- Kommunens samarbejde med civilsamfundsaktører styrkes.
- Vi indarbejde og udforme tilgængeligheds løsninger som en integreret del af arkitekturen, så der sikres lige adgang og gode oplevelser for alle byens brugere.

Skole, uddannelse og beskæftigelse

Skole, uddannelse og beskæftigelse er vigtige forudsætninger for aktivt at kunne tage del i samfundslivet. Det er rart at være en del af en klasse eller et studiemiljø, hvor man har mulighed for at danne venskaber og blive fagligt udfordret, ligesom det er spændende at bruge ens kompetencer på arbejdsmarkedet sammen med kollegaer. Det skal borgere med handicap så vidt muligt også have mulighed for. For dem, hvor skole, uddannelse og beskæftigelse ikke er en mulighed, skal vi tilbyde aktiviteter, der bidrager til udvikling og opretholdelse af deres funktionsniveau, samt skabe økonomisk tryghed.

Skole og uddannelse – et godt børne- og ungdomsliv

Børn og unge med handicap skal have mulighed for at være en del af fællesskabet i skoler og fritidstilbud samt på ungdomsuddannelserne - herunder erhvervsgrunduddannelse (EGU), særlig tilrettelagt uddannelse (STU) og fritids- og kulturtilbud til unge med særlige behov. Det har stor indflydelse på børn og unges skolegang, at de trives socialt.

Gode skoler og dagtilbud er centralt for, at børn og unge med handicap gives lige muligheder for et godt liv med livsglæde, sundhed og uddannelse. Skole- og uddannelsesmulighederne for børn og unge med handicap skal være fleksible og findes i dialog med forældrene og om muligt også med barnet eller den unge. Endvidere skal specialiseret viden om børn og unge med handicap inddrages tidligst muligt for derved at tilbyde forebyggende og foregribende indsatser frem for senere, mere indgribende indsatser. Der skal være fokus på inklusion, når børn og unge med handicap tilbydes daginstitutioner, skole- og uddannelsesstilbud, så de i videst muligt omfang føler sig inkluderet

Det er vigtigt, at alle børn og unge med handicap får en helhedsorienteret vejledning og indsats, så de har mulighed for at vælge den uddannelse, som matcher deres behov og ønsker. Det gælder også for videregående uddannelser, hvor vi med den rette støtte kan sikre, at flere borgere med handicap gennemfører en uddannelse.

Hjælp til inklusion

Anna har siden sin tid i børnehaven haft det svært, og det viser sig, at hun har autisme, ADHD og tourette. Da Anna starter i skole, får hun derfor særlige støttetimer for at kunne fungere i en almindelig klasse. Hjælpen er dog ikke helt nok og Annas skole og forældre søger om og får særlige flex-midler fra kommunen, så Anna kan fortsætte på skolen sammen med sine klassekammerater. Samtidig får skolen rådgivning i et af kommunens kompetencecentre til hvordan Annas udfordringer bedst håndteres. Anna går nu i 4. klasse er med individuel støtte i god udvikling.

Beskæftigelse

Det har positive effekter, når københavnere med handicap bliver hjulpet i arbejde - det gælder både den enkeltes livskvalitet og samfundsøkonomien. Alle har noget at bidrage med, og alle skal have muligheden for det. Et mere mangfoldigt arbejdsmarked vil også bidrage til at nedbryde fordomme.

At kunne mestre et job og være en del af et arbejdsfællesskab giver både selvtillid og motivation. Beskæftigelse kan have mange former, og skal derfor tænkes bredt – det kan være fuldtid, deltid, praktik, fleksjob, frivilligt arbejde mm. Borgeren skal opleve det som en meningsfuld del af hverdagen og have mulighed for at forsørge sig selv og bidrage til fællesskabet.

Mulighederne for, at borgere med handicap kan indgå på arbejdsmarkedet, er mange – både på ordinære og særlige vilkår. Men det sker ikke af sig selv. Kommunen skal hjælpe med at åbne døre til flere virksomheder og vise potentialet og værdien i at ansætte borgere med handicap. Samtidig skal borgere støttes i at tage ansvar for egen jobsituation, så alle udnytter deres potentiale og ressourcer bedst muligt. Ikke mindst skal vi i kommunen blive bedre til at se muligheder frem for begrænsninger, når det handler om at støtte borgere med handicap, så de kommer i beskæftigelse.

Der har de seneste år været en stigning i antal bevillinger af kompenserende ordninger, fx personlig assistent og hjælpemidler som giver borgere med handicap mulighed for at varetage et job. Vi er altså på rette vej, men skal fortsat have fokus på, at borgere med de rette kompenserende tilbud eller gennem fleksjob og fastholdelsesfleksjob kan blive en del af eller fastholde deres plads på arbejdsmarkedet.

En plads på arbejdsmarkedet

Jens lider af Aspergers syndrom, ADHD og angst, som gør, at han har svært ved at passe sit job som IT-ingenør. Hans arbejdsgiver kontakter derfor jobcentret for at få råd om, hvordan arbejdspladsen kan være med til at støtte og fastholde Jens. De laver i fællesskab en plan for, hvilke arbejdsopgaver, Jens skal varetage, og han får også personlig assistance, der hjælper ham. Tilsammen betyder det, at Jens i dag er fastansat på ordinære vilkår.

Skole, uddannelse og beskæftigelse giver mening og indhold i hverdagen og mulighed for at bidrage til fællesskabet.

Derfor skal:

- Flere børn, unge og voksne med handicap have skolegang og en uddannelse – sociale, personlige samt helbredsmæssige udfordringer ikke må være en barriere.
- Tilgængelighed og de rette rammer være til stede for, at så mange børn og unge som muligt kan inkluderes i de fællesskaber de er en del af i dagtilbud, skole og fritidslivet.
- Forældre og børns perspektiver og ønsker inddrages, hvor det er muligt.
- Borgere og virksomheder have kendskab til kompenserende ordninger og jobs på særlige vilkår, der kan bidrage til, at flere kan deltage på arbejdsmarkedet på trods af funktionsnedsættelse.

- Vi blive bedre til at indgå samarbejde med virksomheder og øge deres kendskab til, hvad det vil sige at have medarbejdere med særlige behov, så flere borger med handicap får arbejde eller praktikplads.
- Københavns Kommune ansætte flere medarbejdere på særlige vilkår herunder fleksjob.

Netværk – små og store fællesskaber

Alle mennesker har noget at give til fællesskabet. Det er vigtigt for os mennesker at have følelsen af at høre til og opleve, at vi er en del af et fællesskab. Mange former for funktionsnedsættelse kan imidlertid føre til, at man er mere alene, end man ønsker, eller at man har svært ved at opretholde kontakten til pårørende.

Det nære netværk

Det nære netværk, og især pårørende, er livsvidner, de en del af den enkeltes historie og identitet og en uvurderlig ressource. Derfor skal der bakkes op om det nære netværk omkring borgere med handicap, så den støtte, de udgør, og det kendskab, de har, anerkendes og bruges som et aktiv. Det kan være en stor opgave at være en støttende pårørende til en borger med handicap. Derfor skal vi understøtte og udvikle de eksisterende pårørendetilbud i kommunen, så det nære netværk er i stand til at udfylde rollen som den stabile og trygge forælder, ven, søster, når fx personale skifter, en ung flytter hjemmefra eller ved jobstart.

Det er imidlertid ikke alle mennesker, der har tætte pårørende eller et umiddelbart netværk. Derfor er det vigtigt, at vi yder en ekstraordinær indsats for at hjælpe netop dem med at danne andre nære relationer.

Alliancer med civilsamfundet

De fleste mennesker har også et ønske om at være en del af et bredere fællesskab og på den måde udvikle og opretholde et socialt liv. Vi skal tænke i alliancer med lokalsamfundet, civilsamfundet og frivillige, så vi sikrer, at borgere med handicap får mulighed for at dyrke deres interesser, selv arbejde som frivillige eller deltage i fritids- og klubtilbud.

For at kunne etablere og opretholde et netværk, det være sig det nære eller det bredere netværk, må man enten på egen hånd eller med hjælp fra andre kunne opsøge forskellige sociale sammenhænge. Mange borgere med handicap og pårørende har som input til handicappolitikken givet udtryk for, at de midler, der gives til ledsagere, ikke er dækkende til at opretholde et aktivt socialt liv. De økonomiske rammer gør, at vi skal blive bedre til at engagere og fastholde frivillige og dyrke mulighederne i lokal- og civilsamfundet.

Fritidsliv og frivillighed

Kommunen støtter gennem *Udviklingspuljen for børn og unge* og *Puljen for frivilligt socialt arbejde* diverse frivillige foreninger, der på forskellig vis arbejder for at borgere med handicap kan deltage i idrætsaktiviteter og kulturelle arrangementer. Derigennem får borgere med handicap mulighed for at udvikle og fastholde en aktiv fritid og sociale relationer. I flere af foreningerne er borgere med handicap selv frivillige, og hjælper andre borgere med handicap i at deltage.

Nye boligformer som en del af løsningen

Borgere med handicap skal så vidt muligt støttes til at opretholde et selvhjulpent liv i egen bolig. Hvis vi skal lykkes med det, skal vi udvikle tilbuddene om socialpædagogisk støtte i eget hjem, så indsatsen i endnu højere grad forbereder den unge til at mestre hverdagen og trives ved at klare sig selv. Nye bostøtteformer såsom gruppeforløb og peer to peer-ordninger kan også være elementer i træningen i at bo selv, hvor der er støtte og opbakning fra andre i en lignede situation.

Vi vil arbejde for, at der etableres familiehuse og bofællesskaber, der gør det muligt at kombinere det at have et privatliv samtidig med, at det støttende netværks hjælp og selskab er let tilgængeligt.

Vi skal styrke mulighederne for, at borgere på botilbud kan skabe relationer til andre end personalet og de pårørende. Det omkringliggende samfund kan aktiviseres for at etablere nye relationer, og de relationer, som borgerne allerede har, kan måske bruges anderledes. På den måde kan vores botilbud blive en større del af samfundet – og tabuer og fordomme kan brydes.

Boliger til ældre med handicap

Kommunen er i gang med at bygge et nyt plejecenter, hvor visionen er at skabe Europas bedste plejecenter, ældreboliger og aktivitetstilbud for ældre blinde, svagtseende og døvblinde borgere. Arkitekturen tager højde for de ældres præmisser i forhold til genkendelighed, tydelighed og en klar logik i de fysiske omgivelser. Dette vil fremme de synshandicappede menneskers orienteringsevne, selvhjulpenhed, trivsel og tryghed.

Københavnere med handicap skal opleve at være med i små og store fællesskaber.

Derfor skal:

- Vi have fokus på borgerens sociale færdigheder, herunder egne muligheder for at indgå i relationer med andre og bidrage til sociale fællesskaber.
- Vi hjælpe mennesker uden eller med svagt socialt netværk til at etablere og fastholde sociale relationer.
- Vi blive bedre til at inddrage pårørende og yde særlig støtte til dem ved fx kriser og overgange.
- Vi have fokus på områder, hvor frivillige, civilsamfund og lokalsamfund kan inddrages for at etablere og styrke borgernes netværk samt deres muligheder for at deltage i aktiviteter.
- Vi tænke i nye netværksorienterede boformer, der forebygger ensomhed.